

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

HVAR 8 DAG

3:dje årg.

Den 30 Mars 1902

N:o 26

Återgifvande af text eller illustrationer ur HVAR 8 DAG utan särskild öfverenskommelse förbjudes.

INNEHÅLL: *O. W. Stael von Holstein † (med 1 porträtt). Prins Heinrich i Amerika (med 1 illustration). Svenska konstnärernas förenings utställning (med 13 illustrationer). En historia från skären. Originalberättelse för HVAR 8 DAG af Saxo Sudermanns »Lefve lifvet» (med 3 illustrationer). Konungens senaste besök i Uppsala (med 1 illustration). Enkefurstinnan Marie af Wied † (med 1 porträtt). Arffurstens palats i Stockholm (med 1 illustration). Ögonblicksbild från adelsm ötet (med 1 illustration). En påskpuss. Originalskizs för HVAR 8 DAG af Karia Rönne. Madame Claire Heliot med sina afrikanska lejon (med 4 illustr.) Skidutställningen i Totterhall i Stockholm (med 1 illustration). Svensk skridskosport i utlandet (med 2 illustr.). Veckans porträttagalleri (med 24 porträtt). Våra modernaste samfärdsmedel till lands (med 3 illustrationer).*

BONNIERS TRYCKERI AKTIEBOLAG. GÖTEBORG. 1902.

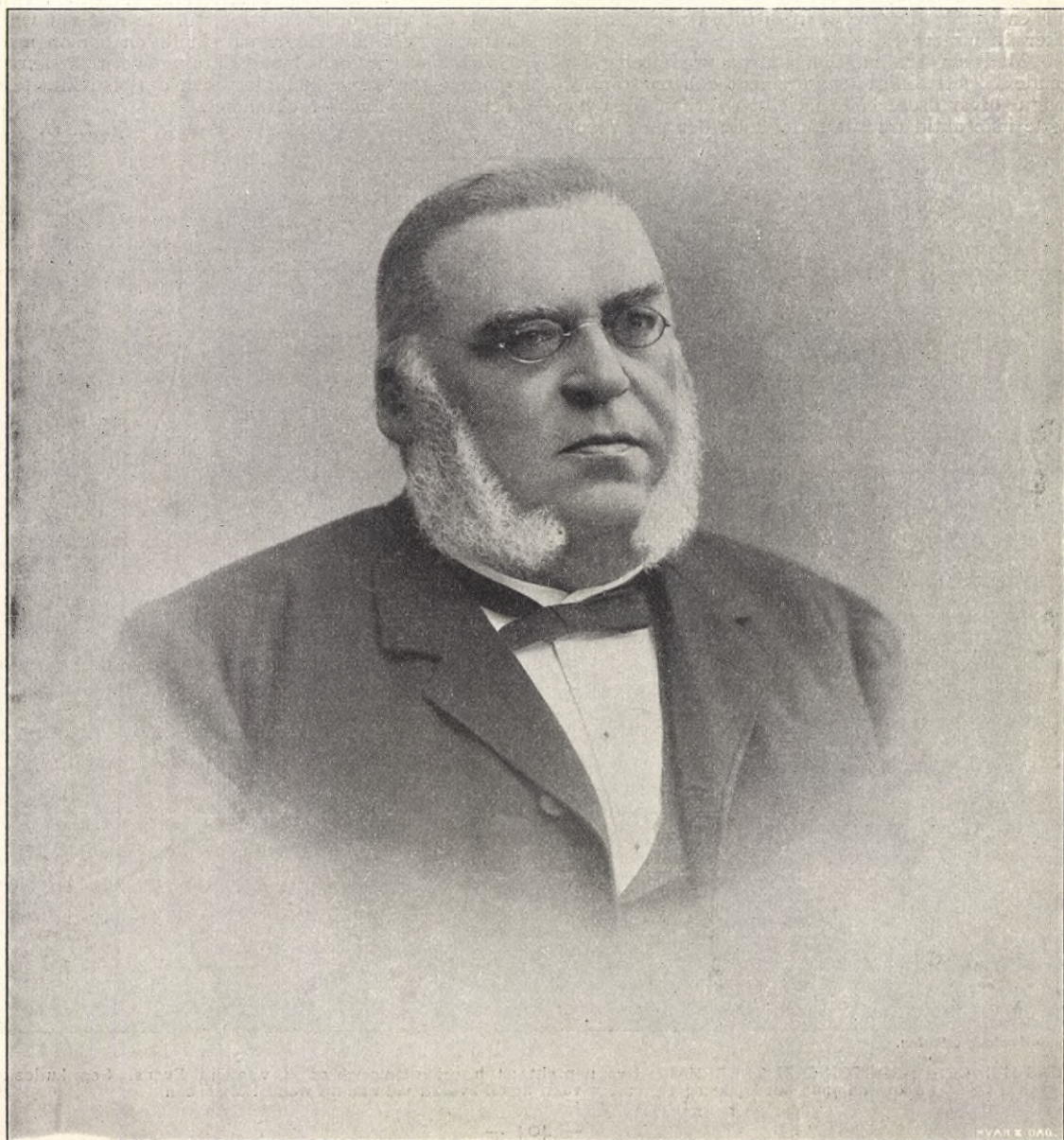

Foto. Lindeborg, Jönköping.

Presidenten friherre O. W. STAEL von HOLSTEIN. †

Med denne man gick en af våra mera begåfvade och kunniga jurister ur tiden. Son af en hög ämbetsman och bärande ett namn, som genom ett stort snille gjorts världsberömdt, ägde han alla förutsättningar för stor framgång på ämbetsmannabanan. Att denna förväntan, som säkerligen ej håller var för honom själf främmande, dock endast i mindre mån blef förverkligad, torde böra tillskrivas dels eget temperament och lynnesriktning dels vissa traditionella vanor och uppfattningar inom ämbetsmannakretsar, hvilkas fordringar han måhända ansågs ej kunna fullt tillfredsställa.

Presidenten S. genomgick såsom vanligt är, graderna inom hufvudstadens juridiska ämbetsverk och avancerade till adjungerad ledamot och assessor i Kongl. Svea Hofrätt och byråchef för lagärenden i Kongl. Justitie Departementet samt blef därifrån förflyttad till presidentstolen i Kongl. Göta Hofrätt. Hans lifsverksamhet var sålunda icke synnerligen omfattande, men därtill hörde likväl äfven åtskilliga enskilda och offentliga uppdrag af mera tillfällig art. En sådan lefnadsbana var ägnad att utbilda honom till en duglig domare, men ej till en praktisk politiker än mindre till statsman.

Med sin snabba och skarpa uppfattning förenade S. ett lifligt temperament och en stor förmåga öfver ordet både i tal och skrift. Men han ägde icke alltid till sitt förfogande den på en lyck-

lig naturell grundade eller genom långvarig vana och själfbehärskning förvärfvade hänsynsfullhet gent emot olika meningar, som utgör ett oundgängligt villkor för ett angenämt samlif och i sin mån äfven för en fruktbringande ämbetsmannaverksamhet. Härtill kommo väl förhållanden af särskild inverkan på hans personliga ställning. Det är, såsom framlidne excell. de Geer i sina minnen erinrar, en känd sak, att bland högre ämbetsmannakretsar fordras, för att däri vinna inträde, ej allenast god begåfning och duglighet, utan äfven en viss angenämt tilldragande förmåga hos personligheten, hvaraf man kan känna sig tilltalad och tillfredsställd.

Att emellertid S. genom städe fortsatta studier var i besittning af ett kunskapsmått inom sin vetenskap, som betydligt öfversteg både hvad som kunde erfordras för skötande af ett presidentämbete i en hofrätt och hvad som vanligen kommer våra ämbetsmän till del, är allmänt erkändt. Detta högst aktningvärda sträfvande efter ökad kunskap och duglighet hade utan tvifvel förtjänat att på en annan plats komma till bättre användning. Om i vårt land det fria ordet komme till sin rätt vid våra rättegångsförhandlingar, så skulle en person med S:s kunskaper och lynnesriktning varit försäkrad om en glänsande ställning och om sina klienters och det allmännas tacksamhet.

J. L. B.

PRINS HEINRICH I AMERIKA.

FRÅN BESÖKET I BOSTON. — Fotografii från HVAR 8 DAGS korrespondent.

Foto. Partridge, Boston.

PRINS HEINRICH I BOSTON DEN 6 FEBRUARI: I vagnen sitta: t. h. prins Heinrich och t. v. amiral Evans. Som kuriositet kan nämnas, att kusken på prinsens vagn är en svensk vid namn Erland Håkansson.

SVENSKA KONSTNÄRERNAS FÖRENINGIS UTSTÄLLNING.

Fotografier speciellt för HVAR 8 DAG af Julius Grape, Stockholm.

»REVELJ», af friherre Thure Cederström, München.

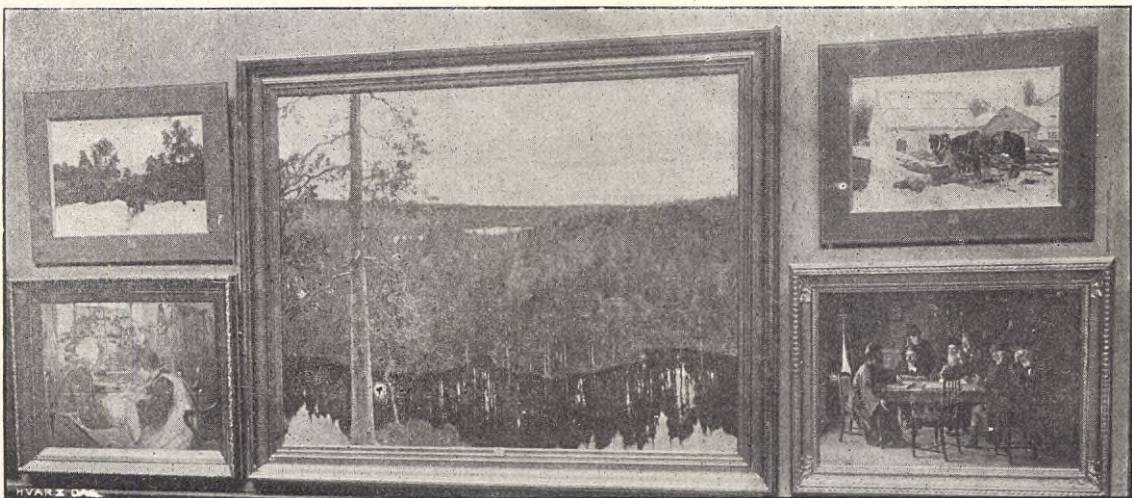
Svenska konstnärernas förening har nyligen öppnat sin utställning, den 10:de i ordningen, i Konstakademiens hus vid Rödbotorget. Expositonen upptager icke mindre än 141 nummer målning och teckning samt 28 nummer skulptur. Man frapperas af att se, huru många af föreningens medlem-

»FRÅN SKAFFFRIFT, STILLEBEN», oljemålning af Hildur Kjerner, Stockholm.

»SOLNEDGÅNG VID OISEFLODEN», oljemålning af Alfred Wahlberg, Paris.

mar tydligen hylla konstnärliga åsikter, som först här i Sverige framfördes af Konstnärsförbundet och bemöda sig om att få så mycket luft och ljus som möjligt in i sina tafflor. Bland de äldre konstnärer, som samtidigt äro fullt ungdomligt friska i sin produktion, märkes professor Alfred Wahlberg med flere

»SNÖ OCH SKOG», oljemålning af Olof Arborelius, Stockholm.

»DRUFVOR», oljemålning af Anna Munthe-Norstedt, Stockholm.

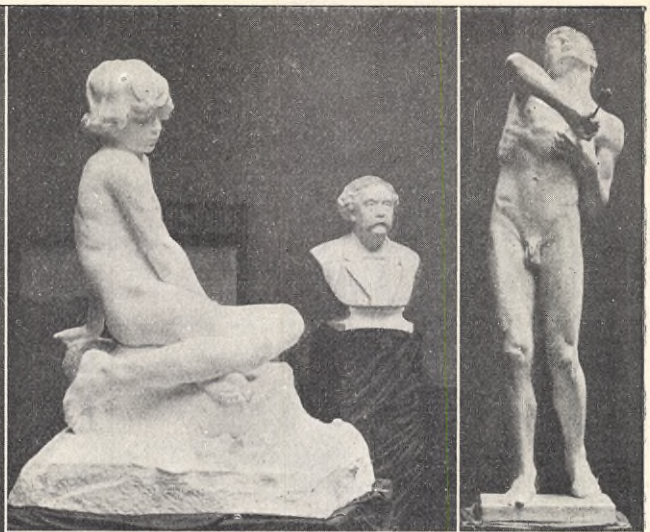
»SMÅLAND», oljemålning af G. Kallstenius, Stockholm.

»BONDKVARTER», oljemålning af Olof Arborelius, Stockholm.

»DISPUTATION ÖFVER STÄLLEN I TALMUD», oljemålning af G. Saloman, Stockholm.

»KRISTUS OCH MAGDALENA». Altartafel för Karbenings kyrka (Västmanland). Oljemålning af O. Hjortzberg, Paris.

»DÖENDE YNGLING», staty i gips af G. Malmquist.

»HYLAS», skulptur i marmor af C. Millés, Paris.

»LOKE», staty i gips af I. Matton.

EN HISTORIA FRÅN SKÄREN.

Originalberättelse för HVAR 8 DAG af Saxo.

»Jag ville se den i synen, som kan dra mej vid näsan, när det gäller tjänsten», sade den gamle kustlöjtnanten, där han satt vid aftontoddyn i sin lilla trefna stuga med några glada vänner omkring sig.

»Säger farbror de?» svarade kaptén Bark, som tillfälligtvis med sin skonert var på besök i hembygden och gästade den gamle tulltjänstemannen. »Det är nog många duktiga saker farbror har berättat, men jag undrar, om inte jag skulle lyckas bättre, om jag försökte mig på en smuggleri-affär härinne.»

»Du, du!»

Gubben blef genast het om öronen, som alltid när någon vågade tvifla på hans obegränsade skarpsinnighet.

»Den som kan lura mej den...»

»Jag håller vad om, att jag i morgon natt skall smuggla en ankare rom in i fiskläget, utan att farbror skall se åt mej en gång.»

Gubben slog näfven i bordet, så att toddyglaset hoppade.

»Ja, gör du det, så ska du få allt hvad du begär af mej. Här har du näfven på't.»

* * *

Följande kväll var det ett lif och ett stök nere vid bryggan. Den gamle kustlöjtnanten ordade vidt och bredt om den förestående expeditionen.

»Det blir nog inget söndagsväder», menade gubben, då han ombord på tulljakten satte på sig sydvästen och fattade rorkulsten. »Lägg ut, gossar, i natt ska vi göra ett godt kap. Håll gluggarne öppna för nu gäller det äran.»

Och med trefsvadt storsegel dansade tulljakten lustigt ut på fjorden.

Det blåste friskt, och tunga mörka skyar bådade oväder. Vid horisonten var himlen svart, och hafvet upplystes emellanåt af klara blixtar.

»Ser I nå't?» frågade gubben och spåjade rundt omkring. Men ingen såg något. Därinne i skydd af ett par holmar såg man den smäckra riggen af skonerten afteckna sig mot himlen. »Det blir väl lättast att ta honom, när han ger sig i väg från skutan», tänkte gubben och styrde in mellan holmarne.

Tulljakten passerade akter om skonerten och lovade upp långa sidan. Ombord var allt tyst och stilla, inte en mänsklig varelse syntes till på däck. Det tjöt och pep i riggen, och rägnedropparne glittrade på glaset på ankarlanternan. Gubben beundrade nu mera den smäckra skonerten, än han tänkte på smuggelhistorien. Ty han var en stor beundrare af vackra fartyg, det var en af den gamles svagheter. Men så väcktes han ur sin beundran af ett hundskall och ett lurfvigt hufvud dök upp bakom relingen.

»Gläfs lagom», röt gubben och halade ett slag i storsegelskotet. Ännu ett hufvud dök upp vid relingen, denna gång af en människa.

»Är kapten ombord?» ropade kustlöjtnanten, så högt han förmådde.

»Han seglar därborta!» blef svaret.

»Slå ut reffen!» kommanderade gubben, »här ska seglas, det gäller äran, pojkar!»

Kort därefter rusade tulljakten i väg för fulla klutar efter en liten kosterbåt, som lustigt hoppade fram mellan skär och bränningar. Den lilla båten hade snart rundat holmen och satte af med half slör ut öfver fjorden, hack i häl följd af tulljakten. Ovädret tilltog hastigt, och när de båda kämparne började slåss mot de höga sjöarna på fjorden, dundrade åskskrällarne tätt på hvarandra.

»Detta blir ingen lustseglat», mumlade gubben. »Vore det bara för romankaren, skulle jag ge sjutton alltihop — men äran, äran! — Vinner vi på honom, tycker I?» frågade han tullkarlarne, som stodo vid lovars vant och höllo utkik.

»Åja, om en timme ska' vi väl ta honom, om det håller på så här. Men frestar det inte bra mycke' på att föra fulla segel?»

»Inte när det gäller äran.»

Lustigt gick den vilda jakten öfver fjorden och efter en half timme kilade kosterbåten in i ett smalt sund mellan tvenne skär, så smalt att man skulle kunnat hoppa i land på båda sidor.

Kustlöjtnanten brummade fram en ed. Tulljakten var för stor att ta sig igenom sundet och måste därför segla omkring skäret. När kosterbåten åter kom i sikte på andra sidan sundet, hade den vunnit ett par kabellängders försprång.

Så vände kosterbåten hastigt och stäfvade tillbaka emot tulljakten.

»Hurra, han ger sig, pojkar», ropade gubben för-
»just, äran är räddad, fira piken!»

Knappt hade pikfallet lossats och piken firats,

förrän kosterbåten gjorde en vändning igen och seglade tillbaka in i det lilla sundet mitt framför gubbens näsa.

»Opp med piken igen, opp med piken!» kommanderade den gamle kustlöjtnanten, utom sig af raseri. »Hämta opp min gamla framladdare, så får jag ge den lymmeln ett skott i vattenlinien!»

Och så lade han om rodret och fortsatte jakten som förut — — —

Efter ett par timmars oafbruten seglats i åska och stormbyar lyckades tulljakten komma så långt, att den ursinnige gubben, aldeles invid fiskläggets brygga, med sina karlar kunde hugga båtshakarne i kosterbåtens reling. Åskvädret hade då dragit bort igen, men stormen fortfor att tjuta, och månen lyste öfver fjorden, som vältrade sig i blåsvart och hvitt.

»Nu har jag dej ändtligen, din filur!» röt gubben segerstolt.

»Farbror, ska' farbror ha sig en romtoddy!» hördes en röst från bryggan.

Ett skallande skratt uppstämades från kosterbåten, och i mänskenet såg löjtnanten två bekanta ansikten, som kvällen förut varit med, när vadet uppgjordes. Men på bryggan stod kaptenen bredbent och trygg, rökande på sin pipa.

* * *

Det dröjde inte länge, förrän gubben lugnade sig och skrattade åt alltsammans. När han steg in i ett hus, såg han romankaren stå där midt på bordet, omgifven af hans »kära, sköna» toddyglas.

»Ja, nu kan man behöfva en, som värmer inombords», sade gubben, sedan han kastat af sig de vattendrypande oljekläderna. »Men hur bar du dej egentligen åt?»

»Det var mycke' enkelt. Jag stannade ombord på skonerten tills farbror satte i väg efter kosterbåten. Sedan tog jag en man med mig i skepps-
båten och rodde hit med härligheten. Här har vi hunnit med mycke' under tiden», sade kapten Bark och såg förstulet åt löjtnantens unga dotter, som rodnade åhörde samtalet.

»Men det är ju förbruten vara», menade gubben och pekade på romankaren.

»Därför ska' vi dricka ur det», replikerade kaptenen. »En sak till! Om vinden håller i sig som nu, går jag till sjös i morgon. Dessförinnan ville jag gärna, att farbror infriade vadet.»

»Aj, som satan, det blir kanske lite' värre», menade gubben och ref sig i skägget.

»Visst inte», sade Bark och slog armen om den unga flickans midja, »kunde inte Elin ingå i vadet, farbror.»

»Din spjufver — kom hit får jag omfamna dig», ropade den gamle kustlöjtnanten och kramade sin nye måg, så att denne höll på att mista andan. »Det är inte nog med, att du smugglar sprit in i mitt hus, utan nu vill du dra i väg med dotter min också! Egentligen borde jag häkta dig för smuggeri, men en som har lurat mig så grundligt, har jag ta mej dalern inte hjärta att slå i bojor.»

»Det blir allt ditt göra, lilla Elin», sade kaptenen och kysste sin unga fästmö. »Aldrig har jag gjort ett sådant godt kap, som när jag smugglade i själfva kustlöjtnantens hus.»

SUDERMANNS »LEFVE LIFVET».

Fotografier för HVAR 8 DAG af C. Olausson, Stockholm

Det har i Tyskland blifvit ett slags sport att häckla och kritisera Sudermann på ett högst orättfärdigt sätt. Så minnes man, att äfven hans ypperliga trilogi »Morituri», af hvilka det speciellt psykologiskt fina lilla mästestycket »Fritz» uppförts här i Sverige, i Tyskland i allmänhet mottogs tämligen oförstående och kallt.

Hans senaste skådespel »*Es lebe das Leben*» har visserligen gjort betydande succès, men dock ingalunda vunnit det erkännande af kritiken, som det förtjänar.

Dramat handlar om en stark kvinnas kärlek till en svag man, en kvinna, som, dödsdömd af naturen, krampaktigt hakar sig fast vid lifvet blott för att kunna gagna den hon håller kär, och som med glädje släpper

taget i det ögonblick, då hon är till hinder för hans framgång.

Sällan har Sudermann åstadkommit något mera psykologiskt innerligt, intimt och fint än denna kvinnogestalt. Den är framsprungen ur en stor skalds kännande, brinnande själ. I teatertekniskt hänseende är Sudermann fortfarande samme mästare, och äfven hans senaste drama är härutinnan ett chef d'oeuvre.

Också blef stycket, som nyligen gick öfver Svenska teaterns scen, en berättigad och varaktig succès, i all synnerhet som hufvudrollens innehafvarinna fru *Julia Håkansson* här excellerade i ett alldeles mästerligt spel, fullt af själfullhet, äkta känsla och verklighetstrohet.

Äfven hrr Svennberg och Eliason skötte

»LEFVE LIFVET»: Scen ur 5:te akten.

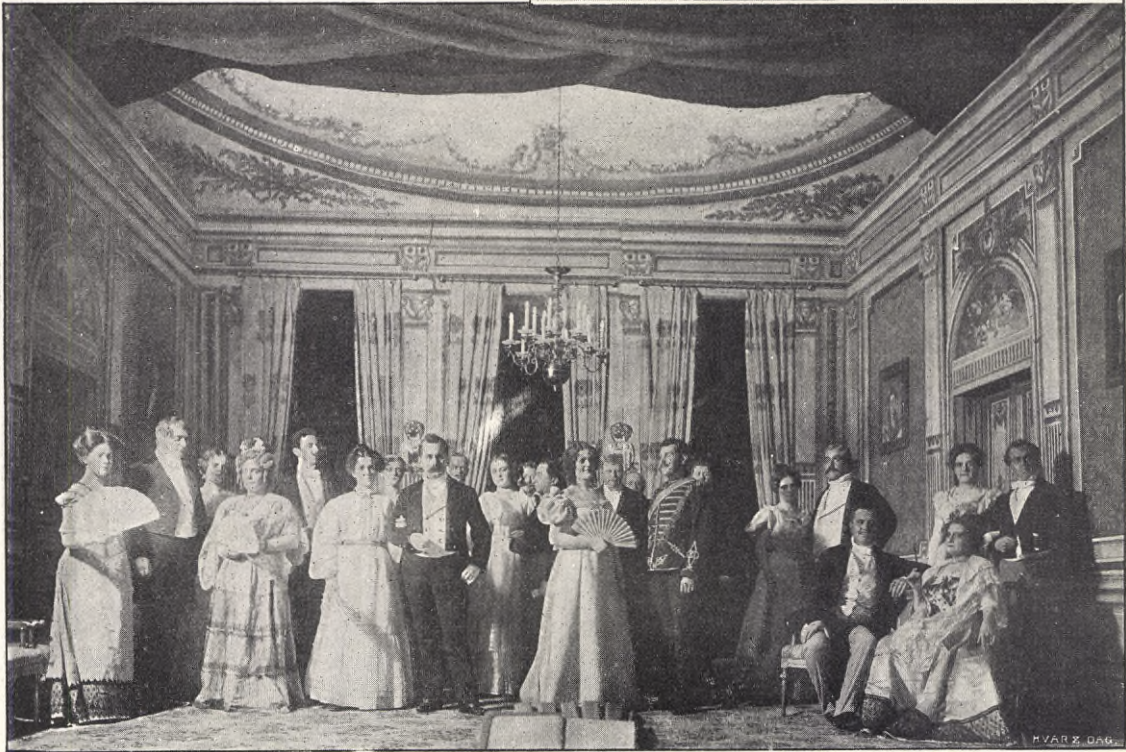
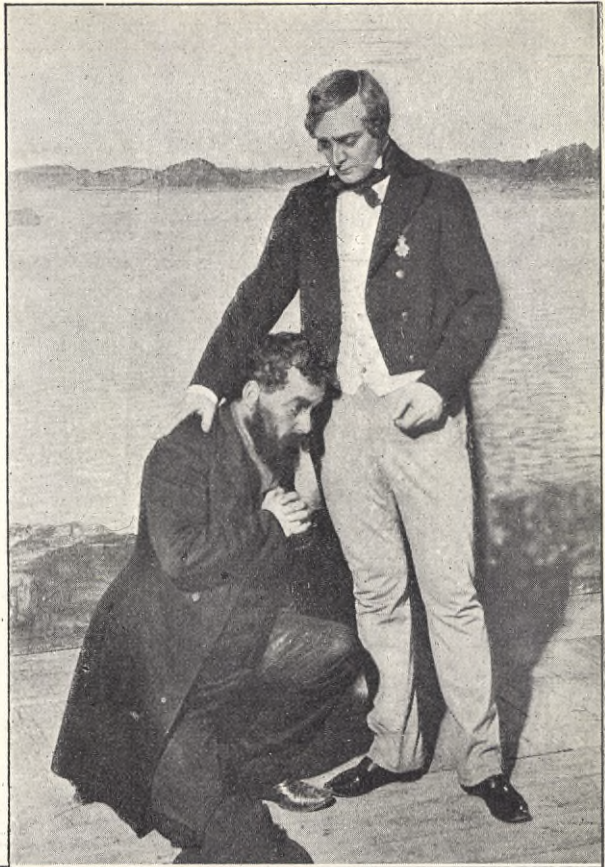
1. Baron von Brachtman (hr B. Olsson). 2. Prins Usingen (hr Byström). 3. Beate (fru Håkansson). 4. Ludvig von Völkerlingk (hr Lavén). 5. Richard von Völkerlingk (hr Svennberg). 6. Mikael von Killinghausen (hr Eliason).

sig godt i sina maktpåliggande upp-
gifter, och hrr Byström och G. Ranft
hade gjort ett par roliga tysk-politiska
typer.

* * *

Hr Ranft tycks vilja göra »Södran»
till en »klassisk» svensk teater. Efter
fru Carléns köpmanshus och Frans
Hodells ungarlar kommer nu August
Blanches »Läkaren», hvilken onsdagen
den 19 dennes gick öfver tiljan. Den
verkade dock skäligen gammalmodig,
ehuru å andra sidan måste medges att
en viss tidsstämning också emellanåt
gjorde sig gällande.

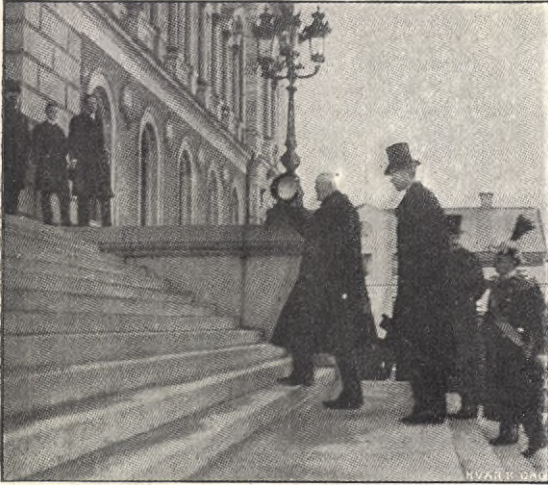
Om spelet i en pjäs som denna är
ju icke mycket att säga. De uppträ-
dande skötte sig i genomsnitt rätt godt,
särskildt hr Barklind, hos hvilken man
fortfarande märker det äkta teatergryet.
Uppsättningen var omsorgsfull och nätt,
om än icke stiltrogen i alla detaljer.

Öfre bilden: SCEN UR »LÄKAREN»: Läkaren (hr Barklind), Rudolf (hr Hagman, på knä).
Nedre bilden: BALSCENEN UR »LÄKAREN».

KONUNGENS SENASTE BESÖK I UPPSALA.

Ögonblicksbild för HVAR 8 DAG.

Amatörfoto. S. Lampa.

KONUNGEN OCH PRINS GUSTAF ADOLF
samt friherre Lagerbring begifva sig till professor Hjarnes
föreläsning i universitetshuset.

ENKEFURSTINNAN MARIE AF WIED. †

DROTNING SOFIAS SYSTER, ENKEFURSTINNAN MARIE
AF WIED, afled den 24 mars vid 77 års ålder. Vid döds-
lägret voro samlade furstinnans närmaste, hvaribland, jämte
vår drottning, drottningen af Rumänien.

ARFFURSTENS PALATS I STOCKHOLM. MED ANLEDNING AF DEN PROJEKTERADE FÖRSÄLJNINGEN.

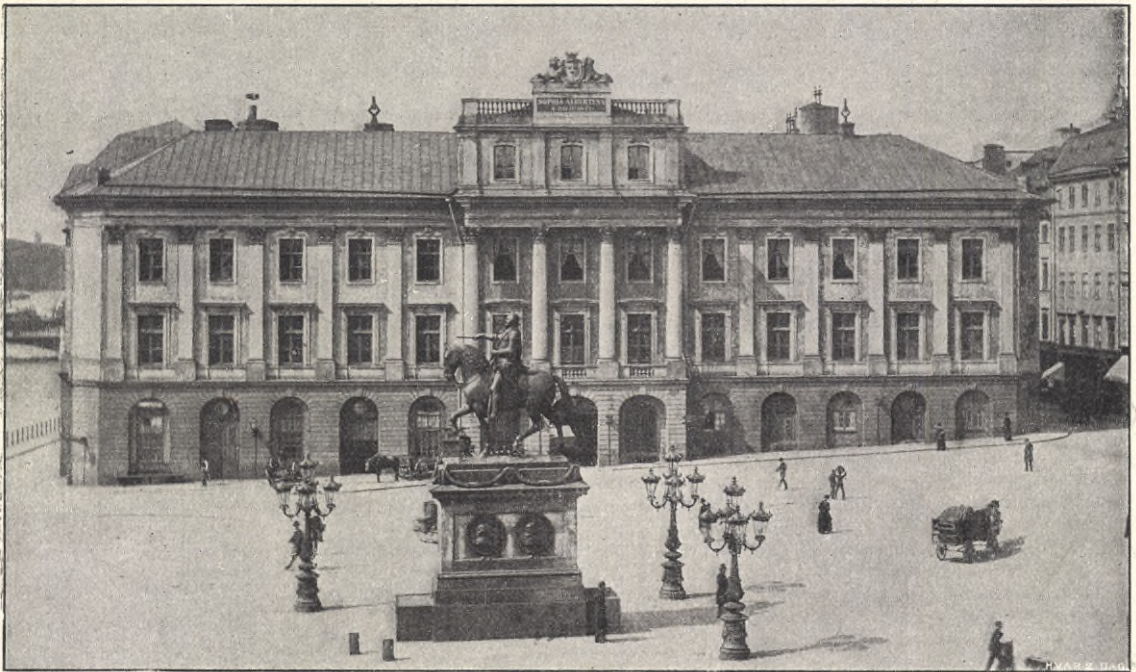

Foto. Lintahls fot.-aff., Sthlm.

Mycket uppseende har det helt naturligt väckt öfver hela landet att k. proposition å försäljning af detta gamla palats till enskild man blifvit aflämnad till riksdagen. Dagspressen har anslagit patriotismens strängar i alla tonarter till väckande af en känslö-opinion mot förslaget förverkligande. HVAR 8 DAG har städe i sin mån med ord och bild erinrat om värdet af våra historiska minnesbyggnader och kan väl ej gärna misstänkas gå någons ärenden. Vi vilja då förklara, att vi ej fatta motståndet mot denna försäljning annat än som en rent personlig fördom mot — köparen. Palatset ifråga är icke ursprungligen kungligt, det uppbyggdes af Lennart Torstenson, och har under 20 års tid varit i enskild mans ägo, innan prinsessan Sofia Albertina inköpte och bebodde det-samma. Denna prinsessa har genom testamente förordnat, att palatset skall disponeras af den »Sveriges Rikes äldste arffurste, som näst efter kronprinsen äger rätt till kronan».

Afsikten var, såsom af testamentet framgår, att bereda denne äldste arffurste en ekonomisk fördel. Denna stiftarinnans afsikt kan nu ej mera tillgodokomma innehafvaren af donationen, nu prins Gustaf Adolf, ty palatset, som är taxeringsvärderadt till 600,000 kr., lämnar endast i procent ränta därå. Nu är ett köpebud å 2,250,000 kr. för palatset lämnadt och med detta belopp väl placeradt kan verkligen den ekonomiska fördel tillgodokomma den nuvarande arffursten-innehafvaren och dennes efterföljare som ursprungligen afsetts. Härtill kommer att den ifrågasatte köparen förklarar sig villig under alla förhållanden låta en eventuellt blifvande ny byggnad motsvara lägets fordringar; möjligen restaureras endast byggnaden, i hvilket fall façaden mot Gustaf Adolfs torg bibehålles oförändrad i stil. Kunna fullgoda skäl i så fall lämnas för ett afslag å anbudet ifråga? Vi betvifla det. Emellertid emotses riksdagens förhandlingar med stort intresse.

ÖGONBLICKSBILD FRAN ADELSMÖTET.

Blixtfotografi speciellt tagen vid ett sammanträde i dessa dagar af Julius Grape, Stockholm, efter tillstånd för HVAR 8 DAG.

I. Excellensen v. Essen. 2. Frjh. G. Cederström, (artisten). 3. General O. M. Björnstjerna. 4. Ridd.-sekr. Stuart. I ordl.-stolen: landshöfd. frjh. Palmstjerna. 5. Riddarhuskanslisten v. Hartmansdorff. 6. Generalen greve Hamilton. 7. Öfverste O. W. Virgin. 8. Kammarh. frjh. R. Cederström. 9. Kammarh. Beltrage. 10. Kammarh. greve Adam Lewenhaupt. 11. Greve E. von Rosen. 12. Vice häradshöfding af Petersens. 13. Förre kanslirådet Siltversvärd. 14. Kapten Planting-Gyllenbåga. 15. Hofmarskalken Lilliehöök. 16. Förste hofmarskalken Prinzsköld. 17. Vice häradshöfding Sven P.-son Lagerberg. Omkring ordl.-bordet sitta från ordf. högra sida räknadt: v. höfdn frjh. Rudbeck, grosshandl. Murray, kanslisekr. Tigerschiöld, v. höfdn v. Matern, direktör v. Heland och — på ordf. vänstra sida — godsägaren Wasastjerna.

EN PÅSKPUSS.

Originalskizzen för HVAR 8 DAG af Karla Rönne.

Unga fru Sterner stod framför spegeln och satte den stora hatten med de vajande plymerna på sitt burriga, ljusa hår. Det var ett rosigt, förtjusande ansikte spegeln återgaf och hvilket hon nu vände mot sin inträdande man.

»Nå, ändtligen färdig att värdigt möta morbror och hans påskpuss», skämtade denne med en beundrande blick på sin vackra hustru. »Du skall få se, att morbror Sven kommer att taga sin påskpuss med känsla och öfvertygelse.»

»Men han väntar väl tills vi komma hem. Inte far han mig väl om halsen nere på perrongen bland allt folket», tyckte fru Vivi och rynkade på sin fina näsa.

»Jo, det är jag alldeles säker på». Så fort morbror får se dig, smäller det med samma, precis så här». Och Artur Sterner slog armen om sin hustrus mjuka midja och tryckte trots hennes motstånd en kyss på hennes varma, röda mun.

»Du stygge Artur, som du bär dig åt! Knuffar hatten på ena örat och nästan krossar min violbuket», förebrådde lilla frun med lätsad vrede och fick ånyo en stunds angenäm sysselsättning framför spegeln.

»Men nu är det tid ge sig i väg». Moster Elin», ropade hon inåt matsalen, där denna just höll på med att lägga sista hand vid det fästligt dukade bordet, »vid 7-tiden äro vi tillbaka, ha då allting färdigt, så att vi kunna gå till bords genast. Morbror har gjort en lång resa och är säkert duktigt hungrig.»

»Och glöm inte, moster lilla, att ölet och akvaviten få en lagom temperatur», tillade hennes man. »Morbror Sven håller styft på en god aptitssup.»

För ett par dagar sedan hade det kommit bref till ingenjör Sterner från hans morbror, patron Stensson nere i Skåne, att denne med nöje mottog inbjudningen att hälsa på hos sin nygifte brorson och göra hans unga hustrus bekantskap.

»Jag gläder mig mycket åt att få se din förtjusande fru», skref morbror Sven. »Vid denna tid på året är jag mest ledig, och har därför tänkt komma upp till er nu till påsk och ge min nya, hittills obekanta, släkting en smällande påskpuss.»

Ja, morbror Sven var välkommen hos unga Sterners. Det var ju han, som hjälpt Artur med pänningar till studierna och som bröllopsgåfva betalt fem års hyra för det unga parets charmanta våning i villastaden. Och han var ju ungar och rik godsägare och de närmaste att ärfva voro Artur och hans syskon. Ja, morbror Sven var ju förstas inte så lastgammal än, femtio år eller så där, och kunde ju lefva många år ännu, men ändå så... Det skadar ju aldrig, att man tänker lite på framtiden...

Det blef en ryslig brådska hos herrskapet Sterner för att få allt i ordning tills patron Stensson skulle komma. Unga frun förstod sig icke det minsta på hushållssaker och gick bara och var i vägen öfverallt. Det mesta arbetet kom därför att hvila på moster Elin, som flyttat med från Vivis hem för att styra och ställa hos de nygifna tills lilla Vivi blifvit mera van och riktigt hunnit sätta sig in i sina nya plikter.

Elin Bååt var en blond, högväxt kvinna med vackra blå ögon, som ofta fingo ett vemodigt uttryck. Hennes rörelser voro lugna och behagfulla, rösten mjuk och djup, sällan såg man henne le. Hennes lif hade icke håller varit rikt på glädjeämnen. Tidigt föräldralös och fattig, utan medel till

sin uppfostran, fick hon hero af sina äldre syskon och vistades tidtals hos än den ena, än den andra af dem, tills hon vid sexton års ålder fick ett ständigt hem hos sin äldsta, gifta syster, Vivis mor. Här hade hon så i många år varit »allting och ingenting», vårdat och undervisat barnen, gått i hushållet, varit systemens hjälp och biträde i alla bestyr. När den nittonåriga Vivi gifte sig, följde Elin med för att i detta nya hem fortsätta sin föga uppskattade lifsgärning.

Långa år af beroende och glädjelöst arbete hade lärt Elin Bååt att icke begära eller hoppas för mycket af lifvet. Men det fans stunder, då hon kände djup smärta öfver att stå så ensam och öfverflödig, kände hela bitterheten i att icke betyda något för en enda varelse och med kvinnans varma längtan tränade efter ett väsen, för hvilket hon kunde vara något och som hon kunde få skänka den ömhet hennes rika hjärta gömde.

* * *

På uppgående snälltåget satt patron Stensson och konstaterade just med en blick i tidtabellen, att endast ett par stationer återstodo till hans resas mål. Med flit hade han i sitt bref icke bestämdt utsatt tiden för sin ankomst, han ville komma och öfverraska och taga den där påskpussen af lilla fru Vivi. Det skulle bli roligt se hennes och Arturs förvåning, då han så där apropos steg öfver tröskeln! Han riktigt längtade därefter.

Men villastaden, där Artur bodde, låg nästan närmre södra stationen än centralen. Om han skulle stiga af på söder, så hann han fram en god stund förr?

Sagdt och gjordt! En droska förde snart patron Stensson utåt villastaden. Han lät vagnen hålla vid närmaste gathörn och begaf sig gående mot ingenjör Sterners bostad. Så tyst som möjligt transporterade vår patron sin bastanta kroppshyddan uppför trapporna, öppnade försiktigt tamburdörren och klef in. Dörren till salongen stod öppen. Försiktigt kastade han en blick in i rummet. Framme vid fönstret stod en kvinlig gestalt, pysslande med krukväxterna. Naturligtvis lilla frun! Ypperligt! Ett präktigt tillfälle att taga lilla pussen!

Den mjuka mattan borttog alldeles ljudet af patronens steg då han nu smög sig fram mot fönstret, satte sina knubbiga händer framför damens ansikte och helt förnöjd öfver att hans puts lyckats så väl, glädt utropade: »Nå, gissa hvem!»

Förgäfvos sökte damen lösgöra sig. Patronen trycker sina skäggiga läppar mot hennes mun till en kraftig kyss och jublar på sin breda, trygga skånska: »Se här har du påskpussen jag lofvat dig! Ha, ha, ha! Men hvar har vi Art...»

Han afbröt sig tvärt. Kunde detta vara fru Vivi? Artur hade ju skrivit långa utgjutelser öfver sin hustrus skönhet och sylfidiska gestalt, denna dams former voro väl junoniska och hon såg ut att ha lämnat sin första ungdom bakom sig.

Han måste ha gått vilse, tagit fel på husnummer! Han tappar alldeles konsepterna och känner sig snopen och förlägen som en skolpojke.

»Ursäkta... sökte ingenjör Sterner...», stammar han, blossande röd och osäker. Stackars patron Stensson, han står där så generad och olycklig med

armarna slappt hängande nedåt sidorna och med ett uttryck af yttersta förlägenhet i sitt godmodiga ansikte och bara stirrar på sin vis à vis.

Det komiska i hela situationen grep med all makt Elin Bååt och nästan mot sin vilja brast hon ut i ett klingande skratt.

Patronen försökte fatta sig, under en mängd ursäakter förklara hur saken hänger ihop.

»Hm... trodde det var min släkting, lilla fru Sterner... hm... ville ge henne en påskpuss... hm... hm...»

»Åh, då är det bestämdt patron Stensson, icke sant.» Elin försökte så godt hon kunde hjälpa patronen ur hans förlägenhet. »Och Artur och Vivi som just äro nere vid stationen för att möta Erl Men här tror jag vi ha dem tillbaka igen!»

Och nu blir det ett frågande och förklarande

och kommenterande och skratt och skämt utan all ända, när morbror Sven fått berätta sitt äfventyr och hur det kom att bli moster Elin i stället för Vivi som fick nöjet mottaga den beramade påskpussen. — — —

Morbror Sven har nu i flera dagar varit gäst i sin brorsons hem och finner sig utomordentligt väl där.

Han har alltid längtat efter familjelifvets lycka, men i yngre dagar med dess järnhårda kamp för existensen har han haft föga tillfälle stifta kvinnliga bekantskaper. Som rik godsägare och med ganska fördelaktigt yttre skulle det nu icke varit svårt för patron Stensson att få sig en hustru, men han har aldrig funnit en kvinna, som riktigt behagat honom.

Men när han såg Elin Bååt blid och stilla som

EN SÄLLSYNT, LEFVANDE TAFLA: Madame Claire Heliot med ett af sina afrikanska lejon.

en hemmets goda tomte ordna allt för andras trefnad, hörde hennes djupa, mjuka röst och blickade in i hennes vänliga ögon, erfor han en underlig känsla af längtan efter en hustru, efter en kvinna, som kunde göra hans trista ungarlschem varmt och hemtrefligt och sprida glädje och ljus i de tysta, öde rummen.

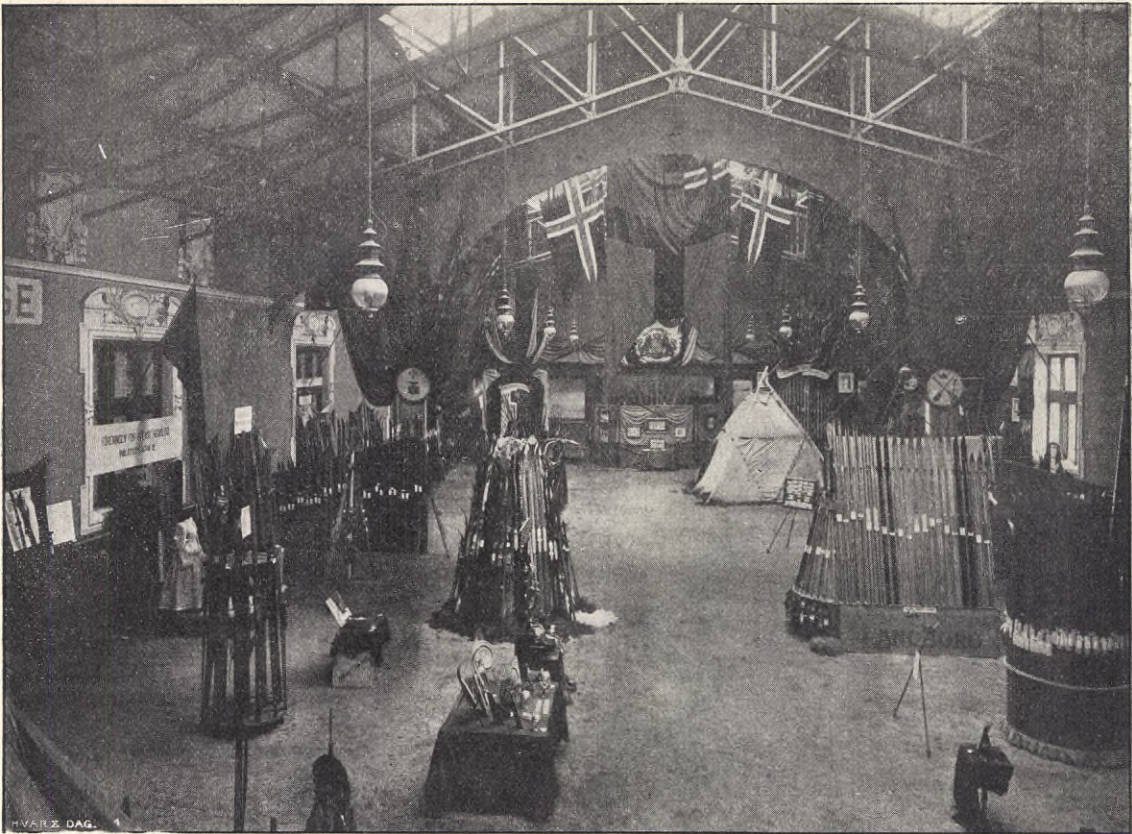
Elin å sin sida hade snart funnit, att den skämtsamme, muntre patron Stensson ägde en präktig karaktär och ett hjärta godt som guld och efter dessa ömsesidiga upptäckter, dröjde det icke länge innan de båda funnit hvarandra. Och första söndagen efter påsk satte Sven Stensson den gylene ringen på Elin Bååts finger och tryckte fästmanskyssen på hennes läppar, en kyss, visserligen icke så stormande som påskpussen, men full af innerlighet och värme och ljusa löften för framtiden.

MADAME CLA'RE HELIOT MED SINA AFRIKANSKA LEJON.

De i hög grad intressanta och egendomliga fotografierna tala för sig själfva. De visa den förjusande unga kvinnan, som med småleenden och vänlighet betvingar dessa ohyggliga vilddjur och gör dem till sina lydiga kamrater.

SKIDUTSTÄLLNINGEN I TATTERSALL I STOCKHOLM.

HVAR 8 DAG.
Foto. Lindahls fot.-aff., Sthlm.

På skidutställningen i Tattersall finnas nära ett 80-tal svenska utställare samt 15 norska och 15 finska. På den svenska afdelningen märkas främst hrr Ivar Arvidssons och Carl Liljefors' samlingar af skidor af alla åldrar och typer, hufvudsakligast från Värmland, Dalarne och Norrbotten. Dessa samlingar komma att efter utställningens slut till största delen in-förlärfvas med Nordiska museet. — Vidare må nämnas direktör

Sahlin i Luleå, firmorna Jansson i Östersund och "Langborg" i Stockholm bland de svenska utställarne. Kapten P. Möner utställer ett turisttält, som uppställt lämnar plats för 3 å 4 personer och som likväl icke väger mer än 3,7 kg. Af norr-männen är firman Hagen & komp. och af finnarne Koch, Uleå-borg, mest framträdande.

SVENSK SKRIDSKOSPORT I UTLANDET.

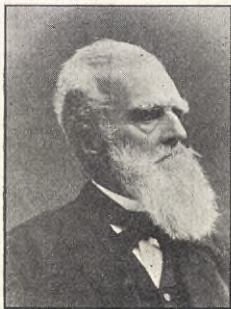

Foto. Lindahls fot.-aff., Sthlm.

Vi meddela här bilderna af trenne af den vackra skridsko-sport-ns främste utöfvare i vårt land, fkn *Sjöberg* och herr *Soldan* samt herr *Salchow* hvilka i dagarne återvänt hem efter att flerstädes i utlandet ha fört Sveriges runor med den äran.

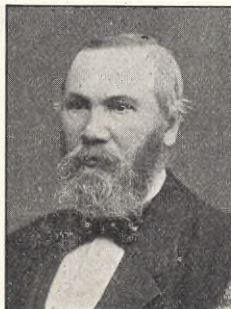
Senast var detta fallet i London, där samtliga eröfrade pris och hr *Salchow* ånyo världsmästerskapet, som han redan tidigare i Davos — se HVAR 8 DAG N:o 18: III — förvärfvat.

VECKANS: PORTRÄTT:

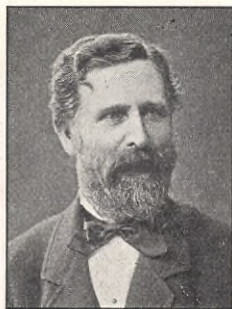
TROLLE-WACHTMEISTER.

Den 13 mars fyllde greve A. K. Trolle-Wachtmeister på Trolle-Ljungby 90 år och mottog med andledning därpå en mängd lyckönskningar, däribland äfven från kongungen. Deputationer och många enskilda personer uppvaktade den vördade äldringen.

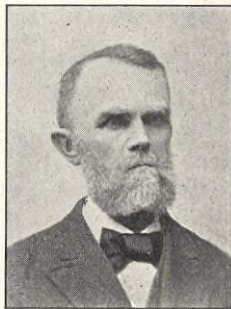
J. J. G. LOTHIGIUS.

75 år fyllde den 14 mars f. hofrättsrådet *Isaac Johan Gustaf Lothigius* i Jonköping. Den vordade gamle är stad fullmäktiges ordförande därs ädes. Utänmdes 1850 till e. o. notarie i Göta Hofrätt, 1882 till assessor och 1875 till hofrättsråd, samt tog 1879 afsked med pension.

P. J. MALMBERG.

75 år fyllde den 13 mars godsägaren *Per Johan Malmberg* å Hammesta. M. är äfven mångårig kommunalman och hedrad med många förtroendeuppdrag. Den vordade gamle uppvaktades lifligt på födelsedagen.

A. L. PETTERSON.

75 år fyllde den 15 mars apotekaren i Sefle *Anders Laurentius Pettersson*. P. innehar sedan 1863 privilegium å apoteket och var under dagens lopp föremål för lyckönskningar.

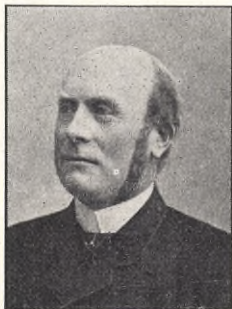
C. G. LILJENSTOLPE.

70 år fyllde den 14 mars f. d. öfverstelöjtnanten vid Kalmar Regemente, R. S. O., *Carl Gustaf Liljenstolpe*. L., som 1851 utnämndes till officer och 1889 fick afsked med pension, var på födelsedagen i godt minne.

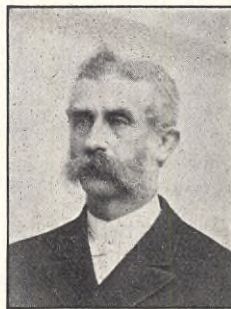
A. W. SUNDBLAD.

65 år fyllde den 15 mars föreståndaren för apoteket *Leionet* i Uppsala, apotekaren *Adolf Wilhelm Sundblad*. Många lyckönskningar ingingo under dagens lopp från vänner och bekanta.

J. ÅSLUND.

65 år fyllde den 6 mars grundläggaren af högfjällsan toriet *Fjellnäs* direktören därstädes *Jonas Åslund*. Å. är äfven grundläggare af firman Skand. orgelfabriken i Stockholm.

C. G. G. LOVISIN.

60 år fyllde den 16 mars f. d. kaptenen vid Södermanlands regemente, R. S. O., friherre *Carl Georg Gerdt Lovisin* i Strängnäs, lyckönskad från när och fjärran.

TH. D. G. WIDEGREN.

60 år fyllde den 12 mars kontraktsprosten, teol. och fil. dr. *Thor Durd Gunnar Widegren* i Falun. W., som utnämndes till kyrkoherde i Falun 1880, uppvaktades på födelsedagen af släktingar och vänner.

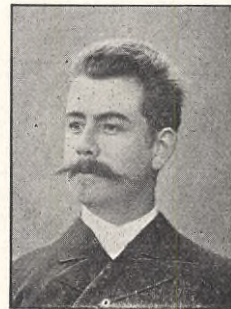
G. NYSTRÖM.

60 år fyllde den 8 mars grosshandlaren *Gustaf Nyström* i Nyåker, hvilken med anledning af dagens betydelse var föremål för liflig hyllning från när och fjärran. N. är en af Norrlands störste tjärxportörer.

A. O. WINROTH.

50 år fyllde den 14 mars e. o. professorn i civilrätt vid Uppsala Universitet *Alfred Ossian Winroth*. Prof. W., som i dag innehafver ordinaie professur vid Lunds Universitet, har utöfvat ett omfattande juridiskt förtattarskap.

Y. OSTWALD.

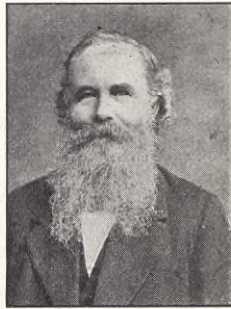
50 år fyllde den 18 mars förste landmätaren *Yngve Ostwald* i Jönköping. O., som till åren är Sveriges yngste förste landmätare, hyljades på högtidsdagen af släktingar och vänner.

GALLERI

H. R. BERN S. †

Den 18 mars afled i hufvudstaden f. konditionen *Heinrich Robert Berns* vid 87 års ålder. Bets namn har flugit Sverige ruodt, t ck vare den storarlade förlustelokal en, som öppnades 1863 och som B. ledde till 1885. Personligen en god och älskvärd man, sörjes B. närmast af barn.

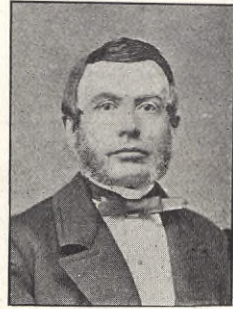
C. H. HULTENBERG. †

Den 4 mars afled i Borgholm grundläggaren af Borgholms landbruksskola, direktören *Carl Henrik Hultenberg*, i en ålder af 88 år. H. var under många år ledamot af hushållningssällskapets förvaltningsutskott, af lasarettsdirektionen i Borgholm m. m.

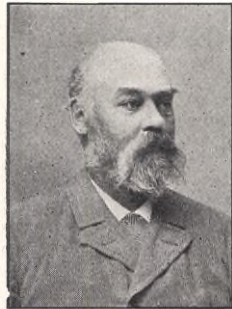
G. I. STRIDBECK. †

Den 12 mars afled i Stockholm f. revisorn i generalullstyrelsen *Gustaf Ivar Stridbeck*, i en ålder af något öfver 72 år. S. ansågs som en af kameralbyråns allra skickliga gaste tjänstemän. Han var äfven mycket musikalisk.

E. TH. CEDERFELT. †

F. d. handelsbokhållaren *Elieser Theodor Cederfelt* ad d den 11 mars i Göteborg. Han var den siste af denna adliga ätt, som är svensk till härstamningen och förut hette Sommar samt adlades 1713 och introducerades på följande år.

N. STENBOCK. †

Den 8 mars afled i Estland godsägaren fl. licentiaten greve *Nicolai Stenbock*, ägare af Gottenvik i Östergötland. S., som var född år 1840 i Narva, sörjes närmast af maka, fem söner och en dotter.

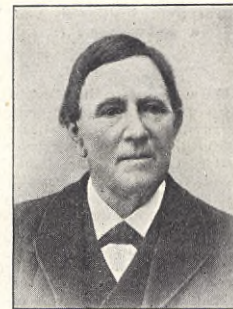
J. B. LIBERG. †

Den 11 mars afled bruksägaren *Johan Bernhard Liberg* å Rosentors, chef för B. & O. Libergs fabriksaktiebolag i Eskilstuna, i en ålder af 66 år. Han sörjes närmast af maka och barn.

J. PETERSSON. †

Nyligen afled i hufvudstaden f. innehafvaren af källan *P. B. John Pettersson*. P. innehade denna kallare, den forna S. H. T., som han kallade P. B. — med anledning af sin ställning som hög bricollist — från 1869 till 1899. Den omtyckte mannen sörjes närmast af maka och barn.

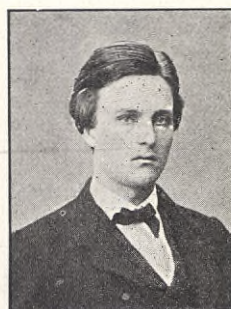
C. W. NYSTRÖM. †

Den 21 januari afled å Pukeberg, brukspatron *C. W. Nyström*, född 1828. N., som var den egentlige skaparen af lampglasfabrikationen i vårt land, innehade i 20 år Pukebergs glasbruk i Småland. Han var en omtyckt hedersman af den gamla stammen.

C. G. M. GLEERUP. †

Bok- och pappershandlaren *Carl Gustaf Magnus Gleerup* afled den 16 mars i Malmö. G. var son till grundläggaren af den kända bokförläggningen i Lund *C. V. K. Gleerup*. Han var född 1839.

S. M. RHODIN. †

Den 9 mars afled i Stockholm kassören *Sven Mauritz Rhodin*, en plikttrogen och vänsäll person, hvilken på ett hedrande sätt skötte den befattning han haft i 30 år hos sin broder, konsul H. Rhodin.

S. J. A. SJÖGREN. †

Den 13 mars afled f. d. sjökaptanen *Sven Johan August Sjögren* i Kalmar. S., som var född 1846, var under sina sista åren skeppsmäklare i Kalmar. Han var äfven hög frimurare och mycket anlitad i kommunala angelägenheter. Hans bortgång sörjes, förutom af närstående, af en stor vänkrets.

A. J. W. PETERSSON. †

Porslinsmålaren vid Bårstrand *Anshelm Johan Wilhelm Pettersson* afled i Stockholm den 15 mars nära 44 år gammal. P. ägde stor konstnärlig ickelighet i sitt yrke, hvar om vill se de sällsynt vackra störf af keramik, som utgått från hans hand.

VÅRA MODERNASTE SAMFÄRDSMEDEL TILL LANDS.

Efter fotografier tillställda HVAR 8 DAG.

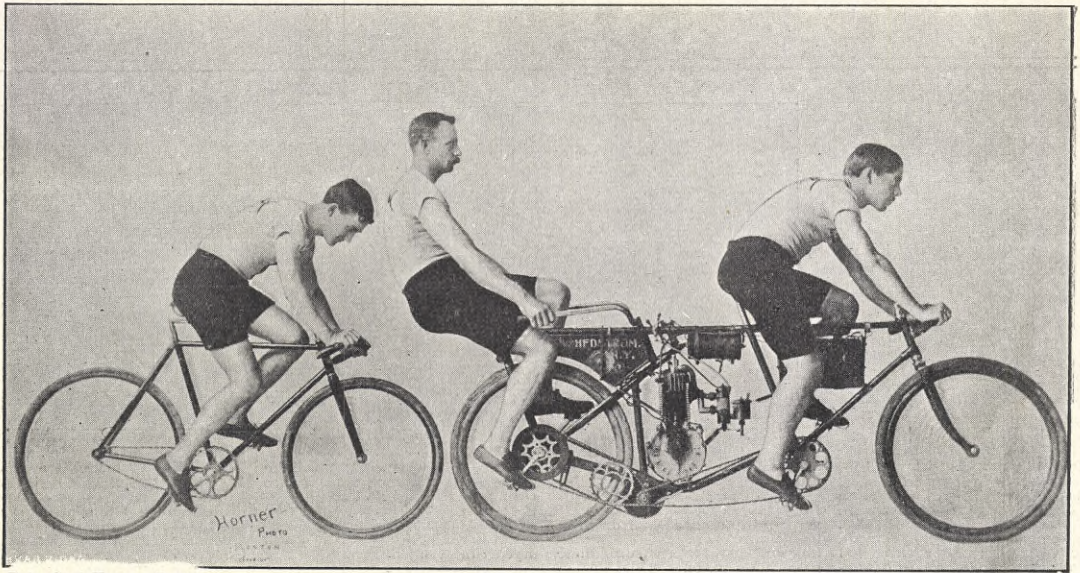

Foto. Carl Horner, Boston.

VELOCIPEL MED »MOTOR-PACEMAKER».

Denna senare brukas i Amerika vid täflingarna. Den ensamåkande bicyclisten är svensk-amerikanen John Johnson, sistlidet är dödad under täflan genom sammanstötning med motorpacern. Dessförinnan hade han eröfrat världsmästerskap.

* *

Från Vagn- och Maskinfabriks-Aktiebolagets verkstäder i Falun har i dagarna utgått ett lokomotiv beställt af statens järnvägar, af helt och hållet ny konstruktion. Lokomotivet är det största, som hittills tillverkats i Sverige, och öfverträffas i storlek af endast ett fåtal maskiner å kontinenten.

Maskinen, som närmast är afsedd för malmtransport på Gellivare—Ofotenbanan, är 8-kopplad med ledarhjul främst samt försedd med compoundanordning enligt Mellins system. Lokomotivets och tenderns vikt i tjänst är 110,500 kg.

Då konstruktionen, som är utförd af statens järnvägars maskinbyrå, är helt ny, har med denna första maskin under en längre tid anställts omsorgsfulla profningar. Härvid har dock allt i stort fungerat väl, hvilket länder såväl konstruktören som verkstaden till all heder.

Som bevis på maskinens storlek må anföras, att Krylbo—Örebrobanan är den enda bana omkring Falun med tillräckligt stark öfverbyggnad för att profkörning där kan äga rum. Maskinen får ej gå under ånga från Falun till Krylbo utan drages af extra maskin, hvarvid dessutom, genom borttagande af mekanism, skorsten m. fl lösa delar, vikten reducerats så mycket som möjligt. Samma förfarande måste iakttagas vid transporten upp till bestämmelseorten.

Det bör för oss svenskar vara glädjande att veta det våra inhemska verkstäder inom denna branche nu äro rustade för att upptaga konkurrensen med de utländska och att vårt fabrikat är fullt jämförligt med dessas.

Vagn- och Maskinfabriks-Aktiebolaget i Falun, till åren yngst bland våra lokomotiv-verkstäder, har dock redan hunnit dokumentera sig som en förstklassig fabrikant samt tillvunnit sig allmänt och berättigadt förtroende.

Amatörfoto

Som bekant afhålles i dessa dagar en automobilutställning i Köpenhamn. Till denna sände en fransk firma en vagn, hvilken, för att visa sin praktiska förmåga, åkte landvägen från Paris till destinationsorten. Vid ankomsten till Ringsted på Sjælland togs denna snapshot. På baksätet synes den bekante danske journalisten Henrik Cavling.

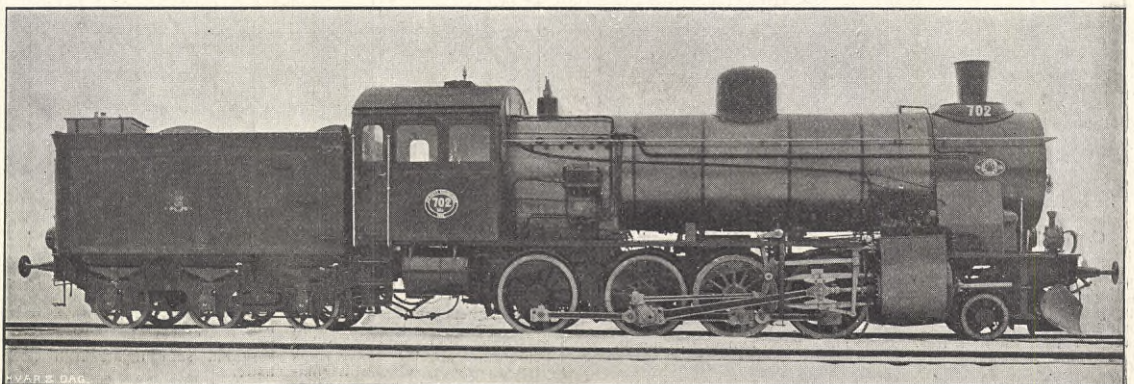

Foto. Bohman, Falun.

SVENSKA STATENS NYASTE LOKOMOTIVTYP.